

ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ. ਇਹ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਘੋਸ਼ਣਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸਵਾਲ ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ 23 ਜਨਵਰੀ, 1998 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ 2 ਫਰਵਰੀ, 1998 ਨੂੰ ਦੇ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। . ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 6(1) ਅਧੀਨ ਘੋਸ਼ਣਾ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(5) ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ 23 ਜਨਵਰੀ 1998 ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਆਈਡੀਕਲਰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਜੇ. ਐੱਸ. ਟੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

ਆਰ ਐਸ ਮੌਗੀਆ ਅਤੇ ਕੇਸੀ ਗੁਪਤਾ ਜੇ. ਜੇ

ਨਿਰਮਲ ਸਿੰਘ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

FCI ਅਤੇ ਹੋਰ— ਉੱਤਰਦਾਤਾ

CWP ਨੰਬਰ 17040

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950—ਆਰਟ. 226 — ਫੂਡ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਸਟਾਫ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼, 1971 — ਰੈਗੂ. 68 — FCI ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵੱਡੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ— ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਜਵਾਬ ਨੂੰ ਸੰਤੋਸ਼ਜਨਕ ਨਾ ਪਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਨਿਯਮਤ ਜਾਂਚ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ— ਜ਼ੋਨਲ ਮੈਨੇਜਰ (FCI) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਦੇਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਪਰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਅਸਲ ਤਰੱਕੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ— ਜਾਂਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਖੋਜ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਧਿਕਾਰੀ - ਸੀਨੀਅਰ ਖੇਤਰੀ ਮੈਨੇਜਰ, ਐਫ.ਸੀ.ਆਈ., ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਜਵਾਬ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣਾ- ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਨਤੀਜੇ ਵਾਲੇ ਲਾਭਾਂ ਨਾਲ ਬਰੀ ਕਰਦੀ ਹੈ- ਚਾਹੇ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਪੁੱਛ-ਪੜਤਾਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਰੋਕੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਪੁੱਛਗਿੱਛਾਂ ਦੀ ਲੰਬਿਤਤਾ - ਰੋਕੀ ਗਈ, ਨਹੀਂ - ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਗਲੀਆਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਦਰਜੇ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਉਸ ਤਰੀਕ 'ਤੇ ਕੋਈ ਜਾਂਚ ਲੰਬਿਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੀਲਬੰਦ ਕਵਰ ਵਿਧੀ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੱਕ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਟਾਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪਿਛਲੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਵਿਚ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਕੁਝ ਹੋਰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਜਾਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੀਆਂ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਹੀ ਨਾ ਮਿਲੇ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਅਗਲੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਰੈਂਕ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ ੮)

ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 18 ਸਤੰਬਰ, 1991 ਤੋਂ ਸਹਾਇਕ ਗ੍ਰੇਡ I ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਅਸੀਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਨਤੀਜੇ ਵਾਲੇ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

(ਪੈਰਾ 10)

ਜੇਐਸ ਵਾਸੂ, ਵਕੀਲ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ।

ਐਨ ਐਸ ਬੋਪਾਰਾਏ, ਐਡਵੋਕੇਟ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਆਰ ਐਸ ਮੌਗੀਆ, ਜੇ

(1) ਥੀਸੀਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਜੋ ਜਵਾਬਦਾਤਾ-ਫੂਡ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਨਾਲ ਸਹਾਇਕ ਗ੍ਰਾ (ਡੀ) ਦਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨੂੰ 9 ਮਈ, 1991 ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾ ਜਵਾਬ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਜਾਂਚ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 18 ਸਤੰਬਰ, 1991 ਨੂੰ, ਜ਼ੋਨਲ ਮੈਨੇਜਰ (ਉੱਤਰੀ), ਐਫ.ਸੀ.ਆਈ. ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਗਰੇਡ-1 (ਡੀ) ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦੇਣ ਦਾ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੀਨੀਅਰ ਖੇਤਰੀ ਮੈਨੇਜਰ, ਐਫ.ਸੀ.ਆਈ., ਪੰਜਾਬ ਰੀਜਨ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਜਾਂਚ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। 18

ਸਤੰਬਰ, 1991 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ। ਕਿਉਂਕਿ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦਾ ਕੋਈ ਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 16607 ਆਫ 1992 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਗਰੇਡ-1 ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਮੋਸ਼ਨ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਬੋਲਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਮਿਆਦ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, - 20th/22 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1993 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, H.Qr 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਕੇ. ਸਰਕੂਲਰ ਨੰ. 36/92 ਮਿਤੀ 17 ਦਸੰਬਰ, 1992, ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਵਿਭਾਗ ਸਰਕੂਲਰ OM ਨੰ. 22011/ 4/91-ਸਥਾਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ। (ਏ) ਮਿਤੀ 14 ਸਤੰਬਰ, 1992 ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਉਹ 9 ਮਈ, 1991 ਦੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸੀ. ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ 26 ਫਰਵਰੀ, 1995 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 2 ਮਾਰਚ, 1995 ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਖੇਤਰੀ ਮੈਨੇਜਰ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਆਪਾਰਾਂ 'ਤੇ 26 ਫਰਵਰੀ, 1995 ਦੀ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਜੋ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੁਸੂਚੀ P. 3 ਵਜੋਂ ਜੋੜ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸੀਨੀਅਰ ਖੇਤਰੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਜਵਾਬ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਅਤੇ ਸੰਚਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਤਿੰਨ ਵਾਧੇ ਰੋਕਣ ਦਾ ਵੱਡਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ 14515.30.

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਐਫਸੀਆਈ ਸਟਾਫ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ, 1971 ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 68 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਭਾਗੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਜ਼ੋਨਲ ਮੈਨੇਜਰ (ਉੱਤਰੀ) ਐਫਸੀਆਈ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ, ਮਿਤੀ 20/22 ਜਨਵਰੀ, 1999 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਨੁਸੂਚੀ P. 5, ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਨਤੀਜੇ ਵਾਲੇ ਲਾਭਾਂ ਨਾਲ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। 8 ਮਾਰਚ, 1999 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਐੱਫ.ਸੀ.ਆਈ. ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਖੇਤਰੀ ਮੈਨੇਜਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੇ ਨਤੀਜੇ ਵਾਲੇ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਹੁਣ ਸਹਾਇਕ ਦੇ ਰੈਂਕ 'ਤੇ ਸਰੀਰਕ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।, ਗ੍ਰੇਡ-1, ਜਿਸ ਦਾ ਹੁਕਮ 18 ਸਤੰਬਰ, 1991 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਆਇਆ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ 3 ਜੂਨ, 1991 ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਵੀ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ.

(3) ਮੋਸ਼ਨ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(4) ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 18 ਸਤੰਬਰ, 1991 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਵਿਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਜ਼ੀਲੈਂਸ ਕੇਸ ਲੰਬਿਤ/ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਪੰਜ ਅਗਲੀਆਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛਾਂ ਲੰਬਿਤ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚਾਰ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ 1998 ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ 1993 ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕੀਤੀ ਗਈ

ਸੀ। 7189.60 ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮਿਤੀ 18 ਸਤੰਬਰ, 1991 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਹਾਇਕ, ਗ੍ਰੇਡ-1 (ਡੀ) ਦੇ ਰੈਂਕ 'ਤੇ ਸਰੀਰਕ ਤਰੱਕੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ।

(5) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰੱਕੀ, - ਮਿਤੀ 18 ਸਤੰਬਰ, 1991 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਰੋਕੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਪੈਡਿੰਗ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਤੋਂ ਬਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। 18 ਸਤੰਬਰ, 1991 ਤੋਂ ਕੁਝ ਪੁੱਛਗਿੱਛਾਂ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਾਲ 1998 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈਆਂ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 18 ਸਤੰਬਰ, 1991 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਤਰੱਕੀ ਲਈ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਿਰਫ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ। ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਗਲੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰੱਕੀ 'ਤੇ 18 ਸਤੰਬਰ, 1991 ਤੋਂ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਡੇਗਾਲਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਸੂਰਿਆਨਾ (1), ਦੇਸ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਫੂਡ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (2) ਅਤੇ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ ਐਂਡ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. v. ਓ.ਪੀ. ਲਟਕਾ (3) (ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ) ਅਤੇ ਨਿਊ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਐਨ.ਪੀ. ਸਹਿਗਲ (4)।

(6) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ 18 ਸਤੰਬਰ, 1991 ਦੇ ਪਦਉੱਨਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਰੱਕੀ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਜ਼ੀਲੈਂਸ ਕੇਸ ਲੰਬਿਤ/ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਲੰਬਿਤ ਹੈ।

(7) ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਫਲ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ।

(8) ਇਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਓ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਤਰੀਕ 'ਤੇ ਕੋਈ ਜਾਂਚ ਲੰਬਿਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੀਲਬੰਦ ਕਵਰ ਵਿਧੀ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੱਕ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਟਾਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪਿਛਲੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਵਿਚ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕੁਝ ਹੋਰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਜਾਂ

- (1) 1999 (4) SLR 292 (SC)
- (2) 1996 (2) SLR 781
- (3) 1995 (3) RSJ 148
- (4) . 1991 (1) RSJ 789 (SC)

ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਤਰੱਕੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਅਗਲੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਰੈਂਕ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਡੇਗਾਲਾ ਸੂਰਿਆਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 14 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:-

- (1) . ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤਰੱਕੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਵੱਖਰੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੀਲਬੰਦ ਕਵਰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੁਣ ਸੇਵਾ ਨਿਆਂ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਧਾਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਧੀ ਉਦੋਂ ਅਪਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਤਰੱਕੀ, ਵਾਧੇ

ਆਦਿ ਲਈ ਬਕਾਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ/ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਤਰੱਕੀ, ਵਾਧੇ ਆਦਿ ਦੇ ਸੇਵਾ ਲਾਭ ਲਈ ਉਸਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਇੱਕ ਸੀਲਬੰਦ ਕਵਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ (ਦੇਖੋ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਆਦਿ / ਬਨਾਮ ਕੇਵੀ ਜਾਨਕੀਰਾਮਨ ਆਦਿ, ਏਆਈਆਰ 1991 (ਐਸਸੀ) 2010 (2113), 1991 (5) ਐਸਐਲਆਰ 602 (ਐਸਸੀ) 1 ਜਨਵਰੀ, 1986 ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਸਿਰਫ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਇਸਦੇ ਬਕਾਇਆ ਤੋਂ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲੇ ਮਾੜੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 3 ਦਸੰਬਰ, 1991। ਸ 1986-87 ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਬਕਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤਰੱਕੀ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਵਿਭਾਗੀ ਪੜਤਾਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਾਲ 1986-87 ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਸਾਲ 1991 ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਡੀਐਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਜਨਵਰੀ ਨੂੰ ਹੱਕਦਾਰ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।, 1986. ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਲ 1995 ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ 1 ਜਨਵਰੀ, 1986 ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਲਾਭ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

(9) ਡੀਆਈਡੀਜ਼ ਰਾਜ ਦੇ ਕੇਸ *r(supra)*, 1 ਵਿੱਚ ਪੈਰੇ 6 ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:-

“ਅਸੀਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਿਪਟ ਗਈ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਸਟੈਂਡ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।

ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। *v.* ਓਪੀ ਲਟਕਾ, 1995 (3) RSJ 148 (DB) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇੱਕ ਅਥਾਰਟੀ- ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਇੰਟਰਵਿਊ ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਤਰੀਕਾਂ 'ਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਚੱਲ *ojh* ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੂੰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਸੰਬੰਧੀ ਨਤੀਜਾ ਸੀਲਬੰਦ ਕਵਰ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਮੰਨਿਆ, 30 ਦਸੰਬਰ, 1987 ਨੂੰ ਕੋਈ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਜਾਂ ਕੋਈ ਦੰਡਕਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਡੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, — ਅਨੁਸੂਚੀ P1 ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ 30 ਦਸੰਬਰ, 1987 ਨੂੰ, ਵਿਭਾਗ ਕੁਝ ਜਾਂਚ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਚਿੰਤਨ ਅਸਰਦਾਰ ਹੋ ਵੀ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਵੀ। ਮਾਮਲਾ ਫਿਰ ਤੋਂ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਜਿਸਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨਿਊ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਐਨ.ਪੀ. ਸਹਿਗਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, 1991 (1) RSJ 789, 1991 (2) SLR 59 (SC), ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਿਖਰਲੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਕਰਮਚਾਰੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਚੰਗਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਇੱਕ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਹੈ, ਬਸ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਕੇ ਸਹਾਇਕ ਗਰੇਡ-1 (ਡੈਪੋ) ਬਣਾਉਣ

ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਆੜ ਵਿੱਚ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਮੁੜ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਏ ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਬਨਾਮ ਬਾਣੀ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, 1990 (2) RSJ 38, 1990 (2) SLR 798 (SC) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵੱਲ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। , ਅਤੇ ਇਹ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਲੀਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਕੇਸ ਸਥਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ। . ਇਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਕੇਵੀ ਜਾਨਕੀਰਾਮਨ (ਸੁਪਰਾ) 'ਤੇ ਵੀ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਚਾਰਜ-ਮੀਮੋ/ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਸੀਲਬੰਦ ਕਵਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਪੜਾਅ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਢਲੀ ਜਾਂਚ ਦਾ ਲੀਬਿਤ ਹੋਣਾ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਵਿਧੀ. ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼ਿਰ ਹੇਮੰਤ ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਇੱਕ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਵਿਅਰਥ, ਹਦਾਇਤਾਂ ਵੱਲ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚ ਕੇ (ਆਰ. 3) ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੀਆਂ ਅਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਦਾਇਤ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(10) ਉੱਪਰ ਜੋ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 18 ਸਤੰਬਰ, 1991 ਤੋਂ ਸਹਾਇਕ ਗ੍ਰੇਡ-1 ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 18 ਸਤੰਬਰ, 1991 ਤੋਂ ਸਾਰੇ ਨਤੀਜੇ ਵਾਲੇ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਾਇਕ ਗ੍ਰੇਡ-1 ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿਓ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

(11) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਕੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ, ਸਬੰਧਤ ਕੁਆਟਰਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਭੇਜਣ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

ਐਸ.ਸੀ.ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

ਅਮਰ ਬੀਰ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਜੋ
ਆਨੰਦ ਸਿੰਘ ਡਾਂਗੀ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ
ਬਨਾਮ

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ - ਜਵਾਬਦੇਹ

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ MISC। 2000 ਦਾ ਨੰਬਰ 16172/M

8 ਜੂਨ, 2000

ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1973 —S. 438—ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, 1860—ਸ. 218, 406, 409, 418, 420, 467, 471 ਅਤੇ 120-ਬੀ—ਕ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਰੋਕੂ ਐਕਟ, 1988 —ਐੱਸ. 13(i) (ਡੀ)- ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ) ਐਕਟ, 1954 —ਐੱਸ. 2 (ਈ) - ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਵਿਰੁੱਧ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਹਰਿਆਣਾ ਦੇ ਮਾਲ ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ 'ਤੇ 1954 ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਵਿਚ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ/ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ - ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦੀਦਾ ਅਲਾਟਮੈਂਟਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਕੇ, ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਰੁਤਬੇ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਬੇਹਿਸਾਬੀ ਦੌਲਤ ਇਕੱਠੀ ਕਰਕੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਗਲਤ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ। ਆਮਦਨ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਅਨੁਪਾਤ-1954 ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਅਲੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ- ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਛੁਪਿਆ ਰਹੇਗਾ - ਸਾਬਕਾ ਮੰਤਰੀ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਰਿਆਇਤ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ -